

Ἐκ τῶν οὖσ. γάλα καὶ πίττα. Τὸ γαλόπιττα ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς.

- 1) Πλακοῦς ἐκ γάλακτος καὶ ῥῶν συνήθως ἐνθ' ἄν.
- 2) Μετων. νεῖνις ἔχουσα λευκὸν δέσμα Ἦπ.

γαλατοπράσινος ἐπίθ. (Ν. Ἔστ. 12.924).

Ἐκ τοῦ οὖσ. γάλα καὶ τοῦ ἐπίθ. πράσινος.

Ὁ ἔχων χροῶμα πράσινον καὶ λευκάζων.

γαλατοτριψιάνα ἡ, Στερελλ. (Παρνασσ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γάλα καὶ τριψιάνα.

Ἐδεσμα ἐκ γάλακτος μετὰ τετριμμένου ἐν αὐτῷ ἄρτου. Συνών. γαλατοφάει 3, γαλατόψωμο.

γαλατοτύρι τό, Λεξ. Αἰν. γαλατουτύρ Στερελλ. (Εὐρυταν. κ. ἄ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γάλα καὶ τυρί.

Εἶδος τυροῦ γινομένου διὰ τῆς βράσεως τοῦ γάλακτος τοῦ παραγομένου κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐλαττοῦται ἡ παραγωγή αὐτοῦ, τῆς πήξεως γινομένης ἀνευ πυτιάς.

γαλατούδα ἡ, Λυκ. (Διβύσσ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - οὐδα.

Τὸ φυτὸν φλόμος (verbasum) τῆς τάξεως τῶν γρομφαδιωδῶν (scrofulariaceae).

γαλατούδι τό, ΠΓενναδ. Γεωργ. γλωσσάρ. 13 γαλατούδ' Θράκ. (Αἰν.)

Ἵποκορ. τοῦ οὖσ. γάλα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - οὐδι.

1) Ὀλίγη ποσότης γάλακτος Θράκ. (Αἰν.): Ἐβγαφ' οὐδ' μ' νὰ φὰς γλυκὸ γλυκὸ γαλατούδ' (ἐκ παραμυθ.)

2) Ἡ δευτέρα ἀποδερμάτωσις τοῦ μεταξοσκώληκος ΠΓεννάδ. ἐνθ' ἄν.

γαλατούνα ἡ, Κύπρ. (Γερμασ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - οὐνα.

Ἀγριόχορτον ἐδώδιμον. Συνών. γαλατούνι.

γαλατούνι τό, Κύπρ. (Γερμασ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - οὐνι.

Γαλατούνα, ὁ ἰδ.

γαλατουρίζω ἀμάρτ. γαλατουράου Εὐβ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ουρίζω καθὼς καὶ ἀλεθουρίζω, γγαλουρίζω, κλαουρίζω, φεγγουρίζω κτ.

Κατεβάζω, παρὰ γὰρ πολὺ γάλα.

γαλατούσα ἡ, Κύπρ. Κῶς Μεγίστ. Πάρ. Πόντ. (Οἰν.) Ρόδ. Σῦρ. κ. ἄ. γαλατούσα Πόντ. (Κοτύωρ.) γαλοῦσα Κρήτ. Κύθν. Σῦρ. κ. ἄ. — Λεξ. Περίδ. Βλαστ. 392.

Ἐκ τοῦ οὖσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - οῦσα. Τὸ γαλοῦσα κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς. Τὸ γαλατούσα κατ' ἐπίδρασιν τοῦ συνων. γαλατσίδα.

1) Ἡ ἔχουσα πολὺ γάλα Κύθν. Κύπρ. Μεγίστ. Πάρ. Ρόδ. Σῦρ. κ. ἄ. — Λεξ. Περίδ. Βλαστ. ἐνθ' ἄν.: Ἡ δεῖνα εἶναι πολὺ γαλοῦσα καὶ χορταίνει τὸ παιδί γάλα Σῦρ. Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπώνυμον τῆς Παναγίας, Παναγία ἡ Γαλατούσα ἡ δι' ἐπικλήσεως τῶν γυναικῶν πληροῦσα τοὺς μαστοὺς αὐτῶν δι' ἀφθόνου γάλακτος Κύπρ. Ρόδ. Καὶ ὡς τοπων. Γαλατούσα Κύθηρ. 2) Φυτὸν παράγον γαλακτώδη ὀπὸν, γαλατσίδα Πόντ. (Κοτύωρ.) Ρόδ. 3) Ὁ νωπὸς καὶ γαλακτώδης καρπὸς τοῦ ἀραβοσίτου Πόντ. (Οἰν.) 4) Λίθος γαλακτόχρους ἢ ἔχων φλέβας γαλακτόχρους χρησιμεύων ὡς περιόπτιον εἰς τὸ στηθὸς τῶν θηλαζουσῶν γυναικῶν διὰ νὰ ἔχουν ἀφθόνον γάλα Κρήτ. Κῶς. Συνών. γαλατόπετρα 1. Πβ. γαλατόχαντρα.

γαλατοφάει τό, Πόντ. (Ἀμισ. Χαλδ. κ. ἄ.) γαλοφάει Πόντ. (Οἰν. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γάλα καὶ φαεῖ. Τὸ γαλοφάει κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς.

1) Τὸ κοινὸν ἔδεσμα ρυζόγαλο Πόντ. (Ἀμισ.) 2) Φαγητὸν παρασκευαζόμενον ἀπὸ κολοκύνθην, ἡ ὁποία βράζει μὲ γάλα Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) Συνών. γαλατοκολόκυθο. 3) Ἐδεσμα ἐκ γάλακτος μετὰ τριμμένου ἐν αὐτῷ ἄρτου Πόντ. (Οἰν.) Συνών. γαλατοτριψιάνα, γαλατόψωμο.

γαλατοχάβιτζον τό, Πόντ. (Ἱμερ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γάλα καὶ χαβίτζιν.

Ἐδεσμα ἀπὸ ἀλεύρι καὶ γάλα.

γαλατόχαντρα ἡ, ἀμάρτ. γαλόχαντρα Στερελλ. (Παρνασσ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γάλα καὶ χάντρα. Τὸ γαλόχαντρα ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴν.

Ὑαλὸς λευκὴ καὶ διάτρητος, τὴν ὁποίαν φέρουν αἱ γυναῖκες ὡς περιόπτιον διὰ νὰ αὐξηθῇ τὸ γάλα τῶν. Πβ. γαλατόπετρα 1, γαλατούσα 4.

γαλατόχοιτρο τό, Ἰων. (Σμύρν.) γαλόχοιτρος ὁ, Κρήτ. (Μονοφάτ.) Πόντ. (Οἰν.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γάλα καὶ χόντρο < χόντρος. Τὸ γαλόχοιτρος κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴν.

1) Ζύμη ἐξ ἀλεύρου καὶ γάλακτος, ἥτις τριβομένη γίνεται ὁ λεγόμενος τραχανᾶς Ἰων. (Σμύρν.) β) Χονδροκομμένος σῖτος ζυμωθείς μὲ γάλα Κρήτ. (Μονοφάτ.)

2) Τὸ κοινὸν ἔδεσμα ρυζόγαλο Πόντ. (Οἰν.)

γαλατόχορτο τό, γαλαχτόχορτο Ἀττικ. γαλατόχορτον Κύπρ. γαλατόχορτο Σκῦρ. — ΝΠολίτ. Παραδ. 2, 647 — Λεξ. Αἰν. γαλατόχορτον Θεσσ. Στερελλ. (Παρνασσ.) γαλατσόχορτο Κέρκ. κ. ἄ. — ΝΠολίτ. Ποραδ. 2, 647 — ΠΓεννάδ. 218 γαλόχορτον Κύπρ. γαλόχορτο Ἦπ. — ΝΠολίτ. ἐνθ. ἄν. ΠΓεννάδ. ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Βλαστ. 473 γαλόχορτον Θεσσ. Μακεδ. κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὖσ. γάλα καὶ χόρτο. Τὸ γαλατσόχορτο διὰ τὸ γαλατσίδα. Τὸ γαλόχορτο κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς.

Διάφορα φυτὰ ἔχοντα ὀπὸν γαλακτώδη. Πβ. γαλατσίδα.

γαλατοχυλόπιττα ἡ, ἀμάρτ. γαλοχυλόπιττα Πελοπν. (Ἀργολ. Οἰν.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γάλα καὶ χυλόπιττα. Τὸ γαλοχυλόπιττα κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς.

Συνήθως κατὰ πληθ. γαλοχυλοπίττες, οἰκιακὸν παρασκεύασμα ἐξ ἀλεύρου, γάλακτος καὶ ἀβγῶν.

γαλατόψωμο τό, ἀμάρτ. γαλόψωμον Πόντ. (Σάντ. κ. ἄ.) γαλόψωμο Ἦπ. γαλόψωμον Ἦπ.

Ἐκ τῶν οὖσ. γάλα καὶ ψωμί. Τὸ γαλόψωμον κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς.

Γαλατοφάει 3, ὁ ἰδ.

γαλαστήθρα ἡ, Εὐβ. (Κάρυστ. Πλατανιστ.) Νάξ. Πελοπν. (Ἀχαΐα Καλάβρυτ. Κορινθ. Σουδεν. Τρίκκ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γαλατσίδα, εἰς ὃ ὑπεισῆλθεν ἡ παραγωγικὴ κατάλ. - ἡθρα ἀντὶ τῆς - ἰδα. Πβ. καὶ γαλατσῖνα καὶ γαλατσοῦδα

Τὸ φυτὸν γαλατσίδα, ὁ ἰδ.

